

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2715).

Sagen sættes til Forhandling.

Justitsministeren (Rytter): Det foreliggende Lovforslag er udarbejdet af den samme Kommission, der var nedsat for at udarbejde det tidligere behandlede Lovforslag. De to Lovforslag er knyttet til hinanden derved, at Ikrafttrædelsesdagen skulde være den samme. Lovforslaget er en Kodifikation af de nugældende Regler og indeholder ikke større Forandringer deri. Det har været til Behandling i Landstinget og er oversendt hertil med alle Partiers Tilslutning. Jeg haaber, at det maa faa en hurtig og let Behandling her i Tinget, saaledes at det kan træde i Kraft samtidig med det andet og tidligere behandlede Lovforslag.

Chr. Hansen: Som den højtærede Minister sagde, er dette Lovforslag jo noget knyttet sammen med Lovforslaget om Butikslukning, men der er dog den Forskel, at hvis man ikke vedtager Butiksloven inden 1. Juli, kommer man helt tilbage til Loven af 1908, medens vi, hvis vi ikke vedtager dette Lovforslag inden 1. Juli, bliver ved den bestaaende Helligdagslov, og derved sker der ingen Ulykke. Lovforslaget er jo, om jeg saa maa sige, kommet i den tolvte Time. Og det er haardt nok at skulle tage et Lovforslag, som vi lige har faaet ind ad Døren. Jeg kan da heller ikke tilsige Ministeren, at vi kan tage Lovforslaget, som det her foreligger. Naar Behandlingen er færdig, vil jeg tillade mig at stille Forslag om en nærmere Prøvelse i et Udvalg. Der er i § 2 i Lovforslaget Bestemmelser, der er strengere end den nugældende Lov, og jeg synes egentlig, at jo længere vi kommer frem i Tiden, des mere skulde vi gaa til den modsatte Side. Efter Lovforslagets § 2 er det paa Folkekirkens Helligdage forbudt „paa offentlige Beværtningssteder at afholde Sammenkomster eller Drikkelag, der medfører en saadan Støj, at omboende derved kan forulempes“. Men den tilsvarende Bestemmelse i den gældende Lovs § 6 taler kun om Tiden fra 9—4. Det forekommer mig endvidere, at den nævnte Bestemmelse strider noget

mod Bestemmelsen i § 3 om, at offentlige Forsamlinger altid er tilladt efter Kl. 4 Eftermiddag. Det er mig ikke rigtig klart, hvad offentlige Forsamlinger er. I forskellige Forsamlingshuse er der indrettet Beværtning. Kan man saa, hvis denne Lov vedtages, afholde Møder eller sligt i disse Forsamlingshuse, eller skal man ud i det fri, hvor der ikke findes Restauration? Det siges endvidere i § 2 b., at det fra 9 Formiddag til 4 Eftermiddag er forbudt at afholde offentlige Forestillinger eller støjende Øvelser eller Foretagender, derunder Væddeløb og Klapjagt. Jeg forstaar ikke, hvorfor Væddeløb skal være værre end andre Ting, og Bestemmelsen kan jo volde Vanskeligheder, naar man kommer hen paa Efteraaret. Der tales om Kl. 2, naar Gudstjenesten er forbi. Men her i København er Gudstjenesten forbi Kl. 12—1, og hvorfor skal man saa sætte det nævnte Klokkeslæt ind i Loven? „Idrætsøvelser og Øvelser, der tilsigter Uddannelse til Fædrelandets Forsvar“, skal dog ikke være forbudt. Hvorfor skal de have en Særstilling fremfor andre? Lad Folk uddanne sig de søgne Dage. Mine Partifæller i Landstinget har da ogsaa foreslaaet, at det skulde gaa ud, og jeg forstaar ikke, hvorfor man skal holde en beskyttende Haand derover. Jeg havde troet, at man efter den modbydelige Krig i det hele i Befolkningen var saa ked af Militærvæsenet, at man ikke gad se det. Men det forekommer mig, at man kæler for det her i Loven langt mere end før. Jeg kan derfor ikke tilraade mine Partifæller at stemme for Lovforslaget, medmindre særlig de Ting, jeg har nævnt, gaar ud. Jeg skal saa meget mindre komme ind paa Enkeltheder, som man ikke paa saa kort Tid kan være klar over denne Lov, idet en Del er taget ud og puttet ind i Butiksloven, hvorfor man maa sammenligne med den. Det kan man ikke gøre paa $\frac{1}{2}$ Time, og længere siden er det ikke, at vi har faaet Lovforslaget. Jeg skal derfor afholde mig fra yderligere Kritik, men senere tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg.

Lemvigh-Müller: Jeg kan i det store og hele slutte mig til den ærede sidste Taler. Jeg mener ogsaa, at dette Lovforslag trænger til en nærmere Prøvelse, og det glæder mig, at det fra anden Side forlanges henvist til et Udvalg; ellers vilde vi fra vor Side have gjort det. Lovforslagets Bestemmelser er i forskellige Henseender, jeg havde nær sagt: som sædvan-